

HANG

AZ ERŐ MAGAZINJA

HITTEM A LEHETETLENBEN...

Egy szénbányász
csodálatos módon
túléli azt a fejsérülést,
amit egy szénrel teli
csille okozott...

Hittem a lehetetlenben

Lent a szénbányában minden úgy ment, mint bármely más napon, amikor hirtelen 12, kövekkel megterakott kocsi elszabadult. Társaim tehetetlenül álltak e borzalmas dolog láttán. Mivel nem állt módjukban figyelmeztetni engem, fejbe lettem kőlintva. Minden nagyobb csontom eltört! Természetfeletti módon tudatomnál maradtam és mivel én is mentőmunkás voltam, ezért el tudtam mondani társaimnak hogyan emeljenek ki engem. Ezután minden elsötétült előttem.

**Ernest J. Stanyer,
Barrow in Furness, Anglia**

fizetnem minden szökésemért. Ahogy idősödtem, arról kezdtem el álmodozni, hogy olyan erős leszek, hogy megölöm szüleimet.

Az egyik nap egy új fiú jött az iskolánkba. Elmondták nekünk, hogy Áron születésétől fogva béna. Leültették melém. A problémái ellenére Áron tele volt olyan örömmel, amelyet sohasem láttam azelőtt és kétségbeesetten én is akartam ebből a boldogságból. Ezért lassan barátok lettünk.

Egyik péntek délután Áron megkérdezte, hogy elmennék-e hozzájuk teázni. Egy olyan kisfiú számára, aki csak rongyokban járt ez a megtiszteltetés majdnem felfoghatatlan volt. Az otthonukban megfürdettek aztán kaptam egy sor új ruhát. Néhány nap múlva megkérdeztek, hogy elmegyek-e velük egy

8 éves koromban azon kezdtem el gondolkodni, hogy mit tartogathat számomra az élet. Akkoriban 10-en voltunk otthon testvérek. Ahogy viszsza-gondolok nem emlékszem, hogy valaha is józanul láttam volna szüleimet. Botokkal, nádpálcával és nadrágszíjjal vertek meg nap mint nap. Bár apámat néha őrizetbe vették, hamarosan kiengedték és így előlről kezdődött minden. Néha elszöktem egy idős nagynénimhez, de szüleim mindig megtaláltak és drágán kellett meg-

gyülekezeti alkalomra. Ott döntöttem el, hogy elkötelezem életemet Jézusnak. Életem kezdett megváltozni.

Miután már egy jó ideje nem laktam otthon eldöntöttem, hogy hazamegyek. Mikor hazatértem meglepő módon nem vertek meg. Szüleim még mindig rendszeresen ittak, mégis a dolgok valahogyan javultak. Rövidesen azután egyik este szüleim hazajöttek a kocsmából és nagyon csendesen mentek el aludni. A következő reggel, amikor felkeltünk, leültettek az asztalhoz, és életünkben először együtt reggeliztünk, mint egy igazi család. Kiderült, hogy előző este szüleim találkoztak a kocsmá mellett az Űdvahadsereg csapatával és mindketten kérték Istent, hogy bocsássa meg nekik bűneiket és hogy Isten vegye kézbe életüket. Hirtelen a semmiből előállt egy igazi család, ami eddig nem volt.

Nem sokkal később egy vasárnap reggel édesapám felébresztett engem és izgatottan újságolta, hogy aznap egy szabadtéri alkalomra megyünk, ahol betegekért fognak imádkozni. Az alkalom során vakok nyerték vissza látásukat, süketek hallottak és a némák beszélni kezdtek – mindez az imádság hatására! Mégis a legizgalmasabb dolog számomra aznap az volt, amikor láthattam drága barátomat, Áront felállni a tolókosijából, amit azután többet nem kellett használnia!

Szénbányász lettem, keményen dolgoztam és keményen játszottam. Lasanként eltávolodtam Istentől, de Ő nem hagyott el engem. Ezután egy lány a helyi gyülekezetből, akinek jó ideje udvaroltam visszaadta az eljegyzési gyűrűt és minden más ajándékot, amit tőlem kapott, mivel nem akartam abbahagyni az ivást. Ekkor jöttem rá arra, hogy mit jelentett Ő számomra. Mivel ki akartam menekülni ebből a szituációból csatlakoztam az angol hadsereghez. Ekkor sikerült szakítani az alkoholizmussal.

Írországbán, Belfort mellett állomásoztunk és ötünket elküldtek néhány

napi hadgyakorlatra. Elvittek minket egy ismeretlen helyre, tékép nélkül hagytak minket és megparancsolták, hogy találjuk meg a bázishoz vezető utat. Amikor beesteledett felállítottuk sátrunkat a tengerparton. Nem is gondoltuk, hogy a dagály el fog sodorni minket a tengerbe! A borzasztó élmény közepette Istenhez kiáltottam. Mikor reggel lett csodálatos módon azt vettem észre, hogy a tengerparton fekszem tele horzsolásokkal és sebekkel, de élve. Küszködve elvonszoltam magam egy kis gyülekezet ajtajáig, ahonnan éneklést hallottam, kinyitottam az ajtót, majd összeestem. Amikor végre vissza térhettem a kaszár-

1952-ben 2 hónappal a baleset után egy szanatóriumban

nyába rájöttem, hogy én vagyok az egyedüli túlélő. Amíg a hadsereg vezetői rájöttek a történetem valódiságára letartóztatásban voltam «engedély nélküli hiányzás» miatt.

Hazatérésem után visszamentem a szénbányába dolgozni, és ott eszembe jutott az a lány, akit itt hagytam és elmentem megkeresni őt. Vasárnap délután megtaláltam a helyi parkban néhány fiatallal együtt. Odamentem hozzá és finoman megfogtam a kezét. Annak el-

lenére, hogy akkor egy szó sem hangzott el mind a ketten tudtuk mit akarunk. A következő 2 éven keresztül együtt jártunk és 1940 tavaszán összeházasodtunk.

1952-ben történt a balesetem a bányában. A kórházban azt mondták a feleségemnek, amikor látogatásra jött, hogy nincs semmi remény számomra. Az ő hite sokkal erősebb volt, mint ez az állítás és napokon keresztül imádkozott és sohasem adta fel a reményt. Ott volt

arra, hogy amit Isten Áronnal tett velem is meg fogja tenni.

Az első, ágyban való lemosdás után egyedül hagytak a szobámban. Hittel kinyújtottam kezemet Istenhez, valahogyan kiszálltam az ágyamból és 3 lépés után összeestem. Ezalatt a pár perc alatt olyan érzésem támadt, mintha Jézus velem sétált volna végig. Később lábaim erőre kaptak és elkezdtem újra járni. A baleset követő 4 rövid hónappal később visszatértem a bányába könnyű munkára

és 12 hónapon belül a normál bányász munkát végeztem. Ez egy csoda volt!

Az Isten kegyelmének megerősítése képpen 1960-ban megszületett 3. gyermekünk. Ez egy másik csoda volt, mert az orvosok biztosítottak afelől, hogy nem lehet több gyermekünk. Feleségem tudtom

nélkül titokban imádkozott egy másik gyermekért.

Miután nyugdíjba mentem a bányából, a feleségemmel együtt elköltöztünk a Barrow-in-Furness nevű faluba. A hitem az élő Istenben gyökerezik, aki megtartott engem az évek alatt még akkor is, amikor távol voltam tőle. Ő ura életemnek és családomnak. Nagy kiváltság számunkra, hogy a falu gyülekezetébe tartozhatunk és, hogy a helyi FGBMFI chapter munkájában is részt vehetünk. A legnagyobb örömünk, mikor látunk másokat, Jézushoz megtérni és azután vele járni.

Ernest Stanyer az FGBMFI Barrow-in-Furness-i chapter ima-koordinátora. Neki és Elija feleségének 3 gyermeke van és 5 unokája.

**1990-ben az aranylakodalmon
– Családi ünneplés**

akkor is, amikor visszanyertem a tudatomat. Fájdalom gyötört engem, de éltem!

Rádadásul sok csontom eltört, a hugyhólyagom és a beleim is károsodtak. Két héttel később, kiraktak az intenzív osztályról és 5 héttel később a sebész a következő hírekkel fogadott: «FiataleMBER! Nektek bányászoknak bivaly erőtök van. Háromszor műtöttünk. Háromszor elvesztettünk téged és ugyanannyiszor életre keltél. Nemsokára haza fogsz menni, de sajnos el kell mondanom, hogy soha többet nem fogsz tudni járni. A mellkastól lefelé béna leszel.»

4 Eszembe jutott Áron barátom és mosolyogtam. Abban a pillanatban hitem lett

Az üzleti élet új útja

Az üzleti érzéket édesanyától örököltem, aki özvegyi nyugdíjból tartotta el családjunkat. Havi jövedelme a mai árakon 5 liter benzin értéke. Igazi jó üzletasszony volt, keményen dolgozott, sohasem éhezünk.

**Molnár Miklós,
Budapest, Magyarország**

A gimnázium elvégzése után kerültem a soproni Fenyves (most Lővér) Szállodába portásnak. Képzelfetek el egy frissen érettségizett fiatalembert, aki belecsöppen abba az életbe. Egy jóképű gyerek voltam, fiatal és bohém. Minden megadatott, ami annak az életnek az édes oldala. Tehát el lettem ott kényeztetve. A kollegák «mindenre» megtanítottak. Én voltam az «Üdvöske». Jó fizetésem volt. Akkor a hetvenes évek elején már több tízezer forintot kerestem. Belekerültem az éjszakai életbe teljesen. Elkezdtem iszogatni. A nők és az ital miatt büntetésből elhelyeztek a portáról a «fekete mosogatóba». 8 hónap múlva egy gebines üzlet vezetője lettem, de életmódomon sajnos nem változtattam.

Ezt követően találkoztam Annával. Egy sugallat futott át rajtam és azt mond-

tam: «Ő lesz az én feleségem!» Két hét múlva megkértem a kezét, anélkül, hogy testi kapcsolatom lett volna vele. Elutaztam a szüleikhez Dabasra és azt mondtam nekik: «Megkérem Anna kezét, mert Isten kijelölte, hogy Ő az én feleségem legyen.»

Hittem Istenben. De az én Istenképem egy távoli isten volt hosszú szakállal, aki arra az alkalomra vár, hogy engem végre valamiért megbüntethessen. Ha problémám volt kértem, hogy segítsen. Amikor megsegített bizony már nem foglalkoztam vele. Olyas valami volt ez, mint az Aladin és a csodalámpa. Megdörzsölte a lámpát. Jött a Gín és utána «mars vissza a helyedre!» Én is így voltam, amikor megsegített, akkor vége volt a kapcsolatnak. A Miatyánkot mindig mondtam.

1981-ben összeházasodtunk. Ez volt az első komoly változás az életemben. Elköltöztem Sopronból. Dabásra költöztünk, de nem maradt abba a bohém életem. Voltak barátnőim és az un. «sikkes társaság.» Visszakerültem a szállodáiparba a Balatonra. A prostitúció és az alvilág erősen benne van ebben a szakmában. Különösen a prostitúció világát kezdtem megismerni. Magyarul, futtatuk a lányokat. Egy ilyen sikeres nyaram volt, amikor jól «lekaszáltam» mindenkit a Balatonon. Szoba csak akkor volt, ha bőséges a borraival. Busás borraival ellenében van lány is a szobához.

A szezon végén hazajöttem Budapestre és kezembe került egy könyv, az «Élet az élet után.» Isten ezt a könyvet használta fel az én életemben, hogy megállítson. Azt olvastam benne, hogy jön az ítélet és oda kell majd állni elé. Mi lesz velem fertelmes dolgok miatt, amit műveltem, mert csak így hívtak engem a Balatonon, mint a «Nagy Kaszás.» A vendégek zsebeit nagyon ügyesen ürítettem ki. Fizikai félelem volt rajtam. Akkor életemben először nem a Miatyánkot mondtam el, hanem letérdeltem és imádkoztam. Azt éreztem, hogy az egész szoba vibrál. Éreztem, hogy nem vagyok egyedül.

Azt mondtam: «Istenem, ha Te vagy, ha Te tényleg létezel, akkor mutatsd meg, mit akarsz kezdeni az életemmel!»

Másnap a postára mentem. Ott találkoztam egy öreg nénivel, aki a telefonfülke mellett állt és valamit olvasgatott. Oda léptem hozzá és megkérdeztem: «Segíthetek valamit?» Elkezdett nekem Istenről beszélni. Elmondta, hogy Isten szereti az embert, Ő békülő kezét nyújt és meg tudja adni a megoldást az ember életére. Kérdeztem, hogy mégis mi akkor a megoldás? Azt válaszolta, hogy Jézus Krisztus meghalt a bűneinkért. «Ezt én is tudom!» – mondtam. «Aki elfogadja Jézust, annak rendezve lesz az élete Istennel.» Nem akartam elhinni, hogy csak ennyi lenne az egész. Ő azt mondta: «Igen. Ennyi!» «De Néni! Én nagyon bűnös vagyok, sok bűnt követtem el.» – mondtam, és elkezdtem meg-

vallani neki a bűneimet. «Jöjjön el hozzám a napokban, itt lakom a posta mellett!» – kérte.

Alig vártam, hogy másnap legyen. Mint kiderült a néni fél éve ágyban fekvő beteg volt és csak ma kelt fel először. Nem is tudta igazán miért ment a postára. Újra elkezdett beszélni Jézusról. Soroltam bűneimet és Ő csak azt ismételte: «Erre is elég Jézus megbocsátása, erre is elég, erre is elég ...» Nagyon boldog lettem.

Néhány szóval imádkoztunk. Azt mondtam Istennek: «Úr Jézus! Akkor most behívlak a szívembe és átadom az életemet Neked.» Boldog voltam, hogy ilyen egyszerű kereszténnyé lenni.

Akkor elindultam a hívő élet útján. Elkezdtem olvasni a Bibliát és csak úgy «faltam.» Az első dolgom az volt, hogy felszámoltam a barátnőimmel való kapcsolataimat. Sikerült Isten segítségével úgy felszámolnom, hogy mindegyiknek el tudtam mondani, hogy miért szakítok. Azt mondtam: «Isten van az életemben és Ő nem tud beleegyezni ebbe a kapcsolatba. Ezért inkább szakítsunk.» Volt, aki megszeppent, volt aki nevetett.

Visszatérés a Balatonra

Tavasszal visszakerültem a Balatonra a szállodába, de közben kineveztek főportásnak. Nagyon megijedtem, hogy most már keresztény vagyok és mi lesz. Én vagyok a főportás. Egy csomó dolog kell, hogy megváltozzon ebben a szállodában, amit nem tudok hogyan fogok megoldani. Az alapfizetésünk kevés volt, ha nincs borraival, mit fogunk keresni, mert a szállodaportás abból él, amit «lekaszál.» Isten rajtam keresztül betette a lábát a szállodába és mindennek meg kell változnia ott. Hitemet meg kell vallanom.

Folytatás a 11. oldalon

Egy jelentőségteljes beszámoló

1968-ban egy portugáliai felderítő út után, ahol több üzletember kollegával együtt voltam, meggyőztem feleségemet, hogy Algarve tartományba emigráljunk, azért, hogy kihasználjam a hatalmas turista áradatot. Ez a költözés 12 évre elvágta a kapcsolataimat Nagy Britanniával. Rövid időn belül megnyitottuk az első angol kocsmát és egy 15 ágyas panziót Faro-ban. Ezután kiadtuk a «Mi van Algarve-ban?» című útikönyvet. Megnyitottunk egy éjszakai bárt és végül is 7 éves házasság után elváltunk!

**Norman Downey,
Benfleet, Anglia**

A következő kalandom cseh fegyverek és muníció tranzakciója volt Faro-ból Biafrába, ezzel látva el az ottani háborút. Nemsokára én is csatlakoztam a hadsereghez és így jutottam el Afrikába. 1972-ben «megállapodtam» egy másik fiatal hölgygel és elindítottunk egy száraz tisztító üzemet Faro-ban. 1974-ben Angolába látogattam egy üzlettársammal, hogy egy újabb üzletet indítsunk el. Amikor abban az évben kitört a forradalom visszatértem Portugáliába. Mikor a dolgok «normalizálódtak» megnyitottam egy kis bevásárló központot és ezt követően más üzleteket is.

Ebben az időben találkoztam két brazil lánnyal, akik bevezettek a marihuána élvezetébe. Nemsokára rendszeresen fogyasztottam a marihuánát. Ekkor úgy döntöttem, hogy befejezem az üzletet Portugáliába és visszatérek Nagy-Britanniába. Ennek a tranzakciónak az elhúzódása arra késztetett, hogy a meghatalmazás jogát egy portugál ügyvédnek adjam át. Az üzleti életem során mindig azt akartam, hogy pénzt csináljak és élvezzem az életet. Teljesen önző életet éltem és most egy keserű lecke megtanulása előtt álltam.

1981-ben találkoztam egy másik fiatal hölgygel, akivel elkezdtem együtt élni. Elköltöztünk Leigh-be, ahol egy kisipari és exportáló üzletet kezdtem egy régi barátommal és üzlettársammal. Ekkor jöttem rá, hogy a portugál ügyvéd, az utasításaimmal ellentétesen szertelenül, áron alul adta el az üzletemet, bezsebelve egy nagy százalékot, ráadásul semmit nem tehettem el-

lene. Nemsokára ezután egy nagy összeg, amivel tartoztak nekem, nem került kifizetésre.

Lassan rájöttem, hogy az életem kudarcba fulladt. Semmi igazi értelme nem volt az életemnek. A dolgok nem úgy mentek, ahogy terveztem őket. 1987-ben egy isteni sugallatra egy vasárnapon bementem egy templomba. Nagy benyomást tett rám az ottani pásztor és ezért elkezdtem rendszeresen odajárni.

1988 végére a barátnőm, aki visszatért Közép-Angliába felhívott és megkért, hogy hozzam el tőle a lányunkat. Pásztorom segítségével elvittem a lányomat a gyülekezet óvodájába és nevelőanyát is kerestem számára, aki vigyázna rá délutánonként, amíg én haza nem jövök a munkahelyemről. Ennek eredményeképpen még rendszeresebben jártam a gyülekezetbe. 7 hónapig teljesen jól elvoltam a kislányommal. Ekkor az édesanyja úgy döntött, hogy visszakéri a gyermeket. Amikor biztos lettem abban, hogy az édesanyja egy állandó lakhelyre viszi, beleegyeztem a költözésében és ennek következtében fizettem a lányom rendszeres látogatásait.

1991 végére a gazdasági visszaesés elérte vállalatunkat és a bank hiteltüллépést jelzett. Így munkanélküli lettem és ez megnehezítette a lányommal való találkozásokat. Az édesanyja új barátja ellenezte látogatásaimat és ezért bírósághoz kellett fordulnom, hogy újra találkozni tudjak vele. Érzelmileg elsivárosodtam az életem lepusztulása miatt, és ok nélkül kezdtem el sírni. Ekkor még mindíg nem adtam át életemet Jézusnak.

1993-ban a Koppennhágai repülőtérén tartózkodtam, hogy hazautazzak Nagy Britanniába. Megpróbáltam helyet foglalni a nemdohányzó részen, csak azért, hogy megtudjam, hogy nem volt több hely. Ez az utazásom eleve egy sikertelen utazás volt és nem éreztem jól magam. Még boszszantóbb volt, amikor bementem az indulási váróterembe és találkoztam egy csomó emberrel, akik énekeltek és nevettek; górombán visszautasítottam barátságos közeledésüket.

Amikor végre gépre szálltam mogorván hátul leültem. Közvetlenül a felszállás után a légi kisasszony felajánlott egy helyet, mivel egy ember nem jelent meg a nem dohányzó részben. Leültettek Peter Harvey úr mellé, aki abból a hangos társaságból származott, akikkel az előbb találkoztam – ez a társaság az FGBMFI egyik csapata volt, akik egy lengyel konferenciáról tértek vissza. A repülőtű alatt Peter beszélt nekem Jézusról. Nem láttam sem villanó fényeket, nem hallatszott semmilyen csengőszó, nem hullottak le csillagok az égből – az ő bizonyosságtétele jelentőség-

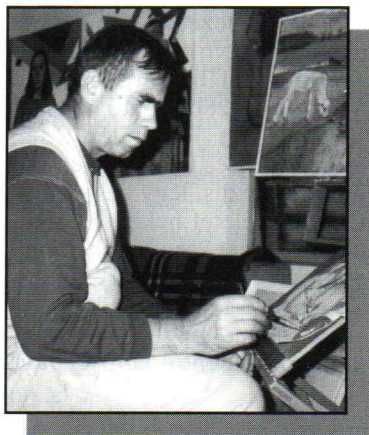
Üzlet Portugáliában

teljes beszámoló volt. Egy pár héten belül csatlakoztam az FGBMFI déli chapteréhez és rendszeresen résztvettem az alkalmon. Ha valaki egy évvel azelőtt elmondta volna nekem, hogy én nyilvánosan meg fogom vallani bűneimet, nem hittem volna neki. Természetesen vannak még problémáim, de most már tudom, hogy Isten segíteni fog nekem, mivel hogy mindenkinek segít, aki Hozzá fordul segítségért.

Miután elköteleztem magamat Jézus Krisztusnak nem kívántam az előző életstílusomhoz való visszatérést. Ellenkezőleg! Nagyon is szűgyeltem azt! Mégis azért érdemes volt elmesélni a történetemet, ha ez valakit Jézushoz vezet, hogy urrá tegye őt az Ő életében. Jézus az, aki békességet és megelégedettséget hoz az emberi szívnek és érdemessé teszi az életet, hogy éljük azt.

Szomjas az igazságra

Vaclav Lamr,
Prága, Cseh Köztársaság

A sivatagon keresztül vándoroltak, de nem találtak helyet a letelepedésre. Szomjúhoztak és éheztek szellemük megfogyatkozott. Ez a részlet pontosan azt az állapotot írja le, amiben én voltam.

Gyermekkorom a halál és az elszigeteltség miatt tönkretett élet volt. A háború közepén születtem és az első emlékem egy olyan szobáról van, ahol néhány német tiszt öngyilkos lett. Átélttem a családom szétesését és a lánytestvérem halálát.

Életemnek ezen a mélypontján a Morava folyó partján álltam, amikor hirtelen hallottam Istent, aki a szívemhez szólt: «Én ezen a földön mindenkit szeretek.» Mély békeség árasztott el és biztosan tud-

tam, hogy Isten szólt hozzám. Amikor elmondtam ezt a dolgot az iskolában az egyik tanár azt mondta, hogy ez a képzeletem szüleménye volt.

Elhittem amit az iskolában tanítottak, és elkezdtem tanulmányozni a marxizmust és a materializmus filozófiáját. Buzgóságomban Leningrádba akartam menni tanulni, de sohasem voltam képes elérni ezt a kitűzött célt. Beteljesületlenül és tele depresszióval megpróbáltam felakasztani magamat egy munkához használt láncsal. Amikor visszanyertem a tudatomat a földön találtam magamat, és azt láttam, hogy a lánc kettészakadt.

Elkezdtem tanulni az Iparművészeti főiskolán Brno-ban, Csehszlovákiában. Ott kerültem kapcsolatba néhány újfajta filozófiával és érdekelni kez-

dett az alkotó tervezés, művészet és költészet. Fokozatosan belekeveredtem az okkult praktikákba és a szpiritizmusba, amely a keresztény hívőkkel való szembenálláshoz vezetett. Valójában kétségbeesetten kerestem az igazságot és a szeretetet. Mély depresszióba estem, amikor rájöttem, hogy sem a művészeti sem az alkotó képesség, sem a filozófiák, még az alkohol sem tudja kielégíteni lelkem szomjuságát. Még Bach zenéjét is megutáltam, mert olyasvalakit ünnevelt, akit én nem ismertem.

Mivel nem tudtam, hogy mire lenne szükségem a keleti vallásokhoz fordultam, és elkezdtem tanulmányozni a Buddhizmus és a Yoga különböző formáit és más misztikus praktikákat. Semmi sem tudta eloltani azt a szomjuságot. Az orvosi segítség melyet kértem a depresszióm miatt, csak kissé javított állapotomon.

Akkoriban, Albert Schweitzer hatására feladtam a művészeti pályához fűződő minden elképzelésemet és elkezdtem «jó dolgokat» tenni. Mivel képtelen voltam Afrikába jutni, ahogy azt Schweitzer tette, beteghordozóként kezdtem el dolgozni egy pszichiátriai klinikán.

Ott nagyon hamar rájöttem, hogy semmilyen filozófia nem tudja enyhíteni az emberi szenvedést. Miután ezt megértettem, válaszként egy ultimátumot adtam magamnak: «Vagy rögtön megtalálom az életem helyes útját vagy végzek vele.» Azon az éjszakán egy nagy mennyiségű adrenalinnal felfegyverkezve felkészültem, hogy lemenjek egy kolostor kriptájába, az intézet épülete alatt, megpróbáljak kapcsolatot létni az «ősi szellemi mesterekkel». Ekkor Isten volt az, aki újra szólt hozzám: «Mondj le mindenről és lépj át a szoros kapun.» Egy látomásban láttam egy szoros kapun keresztül Jézus keresztjét. Sajnos még ekkor sem hagytam fel

az okkult praktikákkal. Mivel állandóan ezekkel foglalkoztam, olyan válságos állapotba kerültem, hogy igazán elkezdtem elveszíteni minden reményemet.

A gyötrelem és depresszió mély szakadékból segítségért kiáltottam Istenhez. Ő meghallotta szívem kiáltását és fokozatosan kivezetett a mélységből, amiben addig voltam. Egyik nap egy keresztény találkozóra mentem Brno-ba és ott kézzelfoghatóan megtapasztaltam Isten jelenlétét. Még aznap térdre estem és teljes szívemből kiáltottam: «Úr Jézus, légy kegyelmes hozzám! Adj új életet nekem!» Megvallottam bűneimet, segítettek, hogy leszámoljak az okkultizmussal és imádkoztak értem ezért. Akkor jöttem rá igazán, hogy Jézus meghalt értem és szabad lettem mindentől, ami gyötört engem.

A depresszió és zavarodottság helyébe öröm és béke költözött. Jézus kielégítette az igazság és szeretetigényemet. A dadogásom is elmúlt. A vese problémám és az éjszakai epilepsziás rohamaim eltűntek.

Végre megértettem, hogy van remény. Az Isten nemcsak létezik, hanem Ő lehajolt hozzám és segített nekem. Ezt a szeretetet megtapasztaltam, és amellet Ő meg is értett engem! A legjobb hír az, hogy ez nemcsak egyszeri történés volt. Isten minden nap segít nekem az élet kis kihívásaiban is. És ez nemcsak az én kiváltságom. Jézus azért halt meg, hogy megmentsen mindenkit. Ő ma is él és kész megtenni érted is, amit értem tett. Ő csak azt kéri, hogy engedjük be Őt az életünkbe.

Vaclav Lamr művész és az FGBMFI Cseh Köztársaság nemzeti elnöke. Neki és feleségének, Máriának 2 gyermekük van: Krisztián 15 éves és Dávid 12.

**Folytatás a 6. oldalról,
Az üzleti élet új útja
Molnár Miklós**

Az első nap beléptem a szállodába, mint főportás. Behívtam az utcalányokat és azt mondtam nekik: «Itt többet nem szabad csinálni, amit eddig csináltunk. Ne haragudjanak meg rám, de ezt én nem engedhetem meg, mert Isten megváltoztatott engem.» Volt, aki kinevetett, volt, aki elsírta magát. Többet nem jöttek oda. Pénteken nyitott a szálloda. Jöttek a vendégek. «Van szoba?» «Van.» – mondtam. Mérgesen néztek a kollegák rám, mert minden szobát kiadtam. Nem mondtam azt, hogy nincs. Azt szoktuk mondani a vendégnek, hogy nincs és ha ad borraivalót, akkor van szoba. Régente a második napra már ily módon összegyűlt 15-20.000 forint. Most meg semmi nem volt a «kasszában.» Elém álltak a fiúk és azt mondták: «Figyelj ide! Nem azért jövünk le nyáron dolgozni a Balatonra, hogy üres zsebbel menjünk vissza. Mondd meg, hogy mit akarsz! Megőrültél, vagy mi van? Legalább 2-3 szobát tartsunk meg!» Akkor elmondtam nekik, hogy az életemben Isten mit tett. Eljött a vasárnap délelőtt és a vendégek egymás után jöttek fizetni a szobáikat. Hullott a borraivaló! Szobánként – 1984-ben – 3-400 forint borraivalót adtak. «Nagyon köszönjük! Nagyon jó volt itt lenni!» – mondták. A feleségem akkor még hitetlen volt, – szintén szálladaportás – azt mondta, hogy ezt nem hiszi el. «Ilyen nincs!» A következő vasárnap eljött megnézni. Majdnem elájult! «Itt mindenki magától adja a borraivalót.» – mondta. Én azt mondtam, hogy Isten cselekedett, mert hajlandó voltam bízni Benne. Később az Úr kihozott a szállodaiparból – GYÓZTESEN!

Azután három évet töltöttem családommal együtt Bécsben. Sok csodát átéltem, de a legnagyobb csoda az én kis hitetlen feleségem megtérése volt 1987-ben. Olyan öröm volt ez nekem. A legnagyobb ajándékot adta Isten. Ezután Isten azt mutatta, hogy el kellene mon-

danom a múltamat a feleségemnek. Iszonyú nehéz volt. Sokat vajúdtam, de az Úr serkentett. Egy este odaültem elé és azt mondtam: «Figyelj ide! Ugye tudod, hogy szeretlek?» «Tudom.» – mondta. «Ugye azt is tudod, hogy régen is szerettelek.» «Azt is tudom.» «El kell, hogy mondjam neked, hogy egy titkom van előtted. Voltak barátnőim a közös életünk során egy ideig. De amikor megtértem, mindent felégettem. Azóta boldogabb vagyok és Isten megtart engem.» Erre ő azt válaszolta: «Tudod, most még jobban szeretlek, mint ezelőtt.» Újból megtapasztaltam, hogy Isten gondot visel rólam.

Visszatérve Magyarországra Isten sugallatára nyitottunk egy cukrászdát, és ezt követően elindítottuk egy üzletház építését. Abban az időben négyszer olvastam különböző könyvekből az 5. Mózes 28. rész 1-14. verseit – »...megáldok mindent, amire ráteszed a kezed...» Nekem nem voltak millióim. Isten úgy megáldotta a fagyaltalozót, és a leendő bérlők is tőkeerősek voltak és előre tudtak fizetni. Becsületesen, határidőre ki tudtam fizetni minden számlát. Volt egyszer, hogy hiányzott 900.000 forint. Imádkoztunk és amint abbahagytuk az imát, felhívott az egyik leendő bérlő, hogy most utalt 900.000 forintot. Mindezt Istennek köszönöm meg.

Két barátomon keresztül kerültem be a Keresztény Üzletemberek Szövetségébe. Isten egy határozott útmutatást adott, hogy nekem ebben a Szövetségben kell dolgoznom és elmondani több és több üzletembernek, hogy Istenre bízhatunk mindent. Ő mindig készenáll segíteni nekünk. Azóta Isten sok mindent megváltoztatott, Magyarországon is és életemben is. Jézus azt mondja: «Kérjétek és adatik, nektek!» Akár egy Üzletház is!

*Molnár Miklós vállalkozó, felesége Anna, 4 gyermekük van.
Miklós a Keresztény üzletemberek Magyar Szövetségének Elnöke.*

AS Ö SZERETETE ZÁSZLO FELETTÜNK

A Teljes Evangéliumi Keresztyén Üzletemberek Nemzetközi Közösségének "FGBMFI"

Magyar Szövetsége a megújulás útján jár, hálaadással latén szereteté nek és a Szövetségben eddig és mosi is munkálkodó bit Testvéreinknek.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani az előttünk járó tagtársainknak és vezetőinknek, azoknak is, akiknek az Ur Jézus Krisztus más munkaterületet jelölt meg és kérjük Öket, hogy arról a helyről is támogassák a Szövetség munkáját.

Nagy örömmel számolunk be, hogy a Teljes Evangéliumi Üzletemberek Nemzetközi Közössége 2. Kelet Európai Férfitábora Magyarországon lesz megrendezve, 1995 szeptember 22-én péntektől, 24.-e vasárnapig, Lillafüreden a PALOTA szállóban, melyre szeretettel várunk minden érdeklődőt. A tábor témája: Megújulás ideje.

Ez a konferencia az elmúlt egy év gyümölcse, mely időről rövid tájékoztatást szeretpénk adni.

-Ezen időszakban lett a Magyar Szövetség teljes jogú tagja az FGBMFI Európai Közösségnek és bejegyezve jogi személyként Magyarországon.

-Külföldi kapcsolatok kiépítése: résztvétel Skót, Hémet, Belga konferenciákon, ahol egyeztettük és megújítottuk hit elveinket, a Szent Szellem által. Résztvétel az európai konferencián Brüsszelben. Megismerve a közösség munkáját, annak eredményeit és nehézségeit, elindult a közös munka.

Amerikai testvérek látogattak missziós utjuk során Magyarországra és ismerkedtek meg a magyar munkával.

Továbbra is jó és megújult kapcsolata van a Szövetségnek a Brüsszeli központtal, annak igazgatójával Jim Winter testvérünkkel. KÖSZÖNJÜK ÁLDÓZATKÉSZ MUNKÁJUKAT!!!

-Szomszédos országokban végzett missziós munkák:

Szerbiai FGBMFI csoport támogatása, önálló csoportok létrehozása. Kelet-szlavákiai csoport létrehozása, támogatása. Ukrajnai magyar, ukrán nyelvű csoportok szervezése, támogatása.

-Magyarországi munkák:

A csoport találkozók havonta 1 – 2 alkalommal, helyenként 1 – 2 havonta egyszer tartatnak meg igény szerint, ahova idegeneket hívnak meg és vendéglátás közben tesznek bizonyosságot átélésükről. Kiemelkedő a budapesti, a miskolci, soltvadkert, nagykatá, csoport. Ujabb chapterek jönnek létre Miskolcon, Kazincbarcán, Békéscsabán, Kecskeméten és Budapesten, beindult a Kolocsa chaptermunka is.

Bizunk abban, hogy a Szövetséget az Ur Jézus Krisztus teljesen megújítja, aminek félreérthetetlen jejét tapasztaltuk meg az 1995, május 12. -én Miskolc-Lillafüreden megrendezett országos találkozón. Nagyon jó volt átélni azt a szeretetet mely körülövezte a jelenlévőket, függetlenül gyülekezeti hovatartozásuktól.

Ilyen és hasonló átéléseket fogunk tapasztalni a 2. Kelet Európai Férfitábor alkalmával is.

VARUNK, JÖJJ EL!!!

FGBMFI Magyar Szövetség Vezetősége

Másság az üzleti életben

Azért, hogy az úgynevezett barátaim elfogadjanak mindig álarcot kellett viselnem, amely elrejtette igazi érzelmeimet és gondolataimat. Színészkedtem és sohasem voltam önmagam. Őszintén szólva attól tartottam, hogy barátaim el fognak utasítani engem, ha kiszállok a színből és leveszem a közmondásos álarcot. Elképzelhetetlen volt, hogy valaha is «külsős» legyek. Tulajdonképpen az egyéni belső értékeimet aszerint állapítottam meg, hogy mások mit gondolnak rólam.

***Dr. Christoph Hagele,
Berlin, Németország***

Ekkor találkoztam Albrechttel, aki egykorú volt velem. Lénye lenyűgözött engem. Őt egyáltalán nem befolyásolta a mások véleménye. Magabiztos volt és nyugodtnak látszott.

Akár egyedül volt, akár egy társaságban nem lehetett látni, hogy megjátssza magát – nem bújtt semmilyen álarc mögé. Úgy tűnt, hogy számára nem számított mit gondoltak mások. Albrecht nyitott és barátságos volt mindenkivel és sohasem hamis. Ő mindig »ön maga« volt és egyenes. Mindenki tisztelte és szerette őt. Ami igazán megfogott, hogy a népszerűség nem szállt a fejébe. Ő mindig ugyanaz a fiú maradt és ez a dolog elkápráztatott engem.

Gyakran kérdeztem magamtól, hogy mitől olyan boldog és magabiztos a barátom. Egy napon megkérdeztem tőle

ezt és a kérdést követően 2 órán keresztül beszélgettünk. Elmondta, hogy az öröme és békessége Jézus Krisztustól jött és nem saját magától. Azt is mondta, hogy Jézus feltétel nélkül fogadta el őt olyannak amilyen és ilyen módon ő is elfogadhatja saját magát.

Albrecht nem önmagában hitt és saját képességeiben, hanem inkább Jézus Krisztusban, aki «benne lakozik». A kivülálló személy számára Ő úgy nézett ki, hogy jól megjátssza magát és nagy az önbizalma. Valójában ereje Jézustól jött.

A berlini fal leomlása
Jobb oldal: Christoph és Barbara

Egyszer, amikor barátom többet magyarázott el, megkérdeztem tőle, hogy én is megtapasztalhatom-e ezt az erőt. Azt mondta, hogy csak arra van szükségem, hogy behívjam Jézust az életembe. Habozás nélkül imádkoztam vele és kértem Jézust, hogy lépjen az életembe.

Ez a döntés egy nagy fordulatot hozott az életemben. Egyszerre a népszerűség elveszítette jelentőségét. Magabiztosnak éreztem magam és nyugodt voltam úgy, ahogy sohasem tapasztaltam azelőtt. Kétség nélkül tudtam, hogy keresztény vagyok és élő kapcsolatom van Istennel.

A következő hetekben anélkül, hogy kipróbáltam volna levettem magamról minden álarcot és nem haboztam, hogy megmutassam az igazi énemet a régi barátainak. A legnagyobb csodálkozásomra barátaim nem utasítottak el, ami-

től én tartottam. Sőt néhányuk eljött velem egy keresztény alkalomra.

Röviddel ezután a két öcsém is eldöntötte, hogy követi lábnymaimat. Ez a döntés még szorosabbra fűzte az addigi jó kapcsolatunkat. Hiszem, hogy ez a nagymamám imádságainak a meghallgatása, aki akkoriban az Úrhoz költözött. El tudom képzelni hogyan örül most ő odafent!

Mivel az érettségim ideje egyre csak közeledett elkezdtem gondolkodni és imádkozni, hogy mivel tudnám a legjobban az Urat szolgálni. Meg voltam győződve arról, hogy az a legjobb és a legmegfelelőbb pálya számomra, amiben az Urat szolgálhatom. Elször a legkézenfekvőbb az lett volna ha teológiai tanulmányokat végzek és lelkész leszek. Amikor imádkoztam ezért úgy tűnt, hogy Jézus tisztán azt mondja nekem, hogy Ő azt akarja, hogy elmen-

jek az üzleti életbe és hirdessem a Róla szóló jó hírt ott. Meg voltam győződve róla, hogy ez Isten vezetése az életemre nézve, így elmentem tanulni a tübingeni egyetemre az üzleti szakra. A tanulmányaim felén átjelentkeztem a nemzetközi üzleti szakra.

Akárhová mentem barátokra leltem

Az 1. évben Párizsban, a következő évben Oxfordban és a 3. évben Madridban voltam. Az előadásokat mindenhol a nemzeti nyelven tartották. Kimerítő, de nagyon jó iskola volt. Bárhová mentem hívó keresztények aktív csoportját találtam. Újra és újra ugyanazon a tapasztalaton mentem keresztül – tudniillik, a kulturális különbségektől függetlenül azonnal barátság fűződött közöttünk. Olyanok voltunk, mint egy család.

Csak Jézus szeretete képes áttörni a jólét és a szegénység határait, a különböző kulturákat vagy a művelt és a tanulatlan emberek közötti különbséget. Jézusnál nincsenek különbségek és ez nem hazugság. A más keresztényekkel való kapcsolatnak köszönhetően soha nem éreztem magam egyedül, úgy mint azok az emberek, akik külföldön tanulnak. Tudtam, hogy Isten velem van mindig, mivel körülvett sok más keresztény, akik éreztették velem, hogy otthon vagyok.

Az egyetemi tanulmányok befejeztével egy nagyon különleges területen kaptam munkát, Berlinben – az üzleti menedzselés területén. Ott 1990-ben résztvettem egy keresztény konferencián, ahol 5000-en voltak. A konferencia halljában a legnagyobb meglepetésemre egy fiatal hölgy, aki videokazettákat árult sváb dialektusban válaszolt nekem.

Mivelhogy azonos volt a nyelvjárásunk azonnal megbarátkoztunk és ezt

követően meghívtam őt egy kávéra. Sváb nyelvjárásban egyszerűen azt válaszolta: «Haja.» – ami azt jelenti: «természetesen, miért is ne!» Ezután az egyik dolog a másikat követte és ma már boldog házasságban élünk. Újra és újra megtapasztaltam, hogy milyen gazdag lehet egy kapcsolat, amikor mind a két fél a bibliai alapelvekhez elkötelezett, azokkal szemben amelyekben nem így van.

Egy előléptetés után egy ideig Münchenben dolgoztam, mint üzleti tanácsadó az üzleti stratégiára koncentrálni. Visszatérve Berlinbe kivitelező helyettes lettem egy nagy építőipari vállalatnál. Ez a cég Németországban a gyógyüdülők építésében az első helyen áll.

Több mint 10 évvel korábban Isten egy látást adott, hogy szolgáljam őt az üzleti életben és most lehetőséget kaptam erre. Feleségemmel együtt nagyon örülünk annak, hogy láthatjuk mit tesz Isten az FGBMFI-on keresztül Berlinben. Úgy érezzük ez az imádságaink meghallgatása. Barbara szülei a chapter vezetők Berlinben. Ők meséltek az FGBMFI-ról és velük együtt indítottunk el sok, más új chaptert, amely kimondottan üzletemberek részére alakultak.

Berlin központjában van egy növekvő chapterünk. Az előadók legtöbbször üzletember vagy kivitelező menedzser, közöttük hazaiak és külföldiek egyaránt. Amikor nemzetközi előadók jönnek, akkor Berlin Schöneberg-ben és Potsdam-ban is tartanak előadást. Nemrég elkezdünk műsorokat gyártani egy helyi TV társaság részére. Így ezeket tudunk elérni Berlin térségében. Hiszünk, hogy felelősségünk, hogy megszerezük a Jézusról szóló jó hírt Berlinben és Németország keleti részében élő üzletemberekkel. Az FGBMFI egy ideális környezetet és közösséget biztosít ehhez.

Szegénységből a gazdagságba

A koreai háború következtében édesanyám özvegyen maradt. Lehetetlen helyzetbe került. A Háborús Jótékonyági Alapítványtól kapott özvegyi nyugdíjból kellett 6 gyereket felnevelnie. Ennek eredményeként a 4 kisebb gyerek, – melyek közé tartoztam én is – a helyi gyermekotthonba került. Ez egy szörnyű hely volt. Szigorúan és erőszakosan bántak velünk. Megkönnyebbültünk amikor áthelyeztek minket egy keresztény gyermekotthonba, az egyik Fegan otthonba.

**Jim McIntosh,
East Sussex, Anglia**

**Margaret Thatcher
miniszterelnökkel**

Ennek az otthonnak a rendszere és szelleme teljesen különbözött a többiekétől. 11 éves koromban átadtam életemet Jézus Krisztusnak és kezdtem teljesen megváltozni. 15 éves koromban áthelyeztek Sussex-be egy tanúháza, ahol mezőgazdászokat képeztek ki. Annak ellenére, hogy nem szerettem a mezőgazdaságot, a táj kertészetének építészete nagy hatással volt rám, mégpedig a kövezés és a teraszok kialakítása.

A világ a pop zene, többek között. Elvis és Cliff Richard, nagyon vonzottak, de amint a saját lábamra kellett állnom, elsodrótam Istennek tett elkötelezettségemtől. Akkor találkoztam egy nagyon különleges fiatal hölgygel, akinek keresztény biznyságtétele visszavezetett az Úrhoz.

Elkezdtem dolgozni az édesapjánál. Röviddel azután édesapja mellhártyagyulladást kapott és képtelen volt tovább dolgozni. Mivel én voltam az egyetlen alkalmazottja megkért, hogy vegyem át a dolgok irányítását, amelyet én szívesen vállaltam.

Abban az évben a kemény tél, sok hóval és faggyal lehetetlenné tett minden fajta építkezést. Barátaim azt tanácsolták nekem, hogy adjam fel, de tudtam, hogy Isten azt akarja, hogy folytassam a munkámat. Miután imádkoztam ezért a helyzetért Isten eszembe juttatta az 5. Mózes 31:6-ot: «Legyetek erősek és bátrak, ne féljetekek és ne rettegetek tőlük, mert az Úr, a te Istened maga megy veled; nem marad el tőled, sem el nem hagy téged.»

Speciális út-kövező gép Baloldalt: Jim és Jeniffer McIntosh

Így azután banki kölcsönt vettem fel, és vásároltam néhány útépítő gépet, amelyet egy árleszállításon ajánlottak. Évekkel később a bankár bizalmasan elmesélte

nekem, hogy csak azért adta meg akkor a kölcsönt, mert gyerekeikből jöttként esélyt akart nekem adni az élethez.

Az év tavaszán sok ember kért, hogy a felfagyott autópályáikat javítsuk meg és így beindult az üzlet mind a hazai mind a nemzetközi piacon. Isten felvirágoztatta ezt a vállalkozást mind a hazai piacon, mind a nemzetközön. Mivel a vállalkozás nagyon gyorsan, óriási méreteket kezdett ölteni úgy döntöttem, eladom a vállalatot.

Ekkoriban nagyon sok pénzt kerestem, és elsődleges feladatomból az volt, hogy édesanyámon segítsék, aki a Sheppey szigeten lakott egy tanácsi házban, ahova az édesapám lett kitelepítve. Sikerült vennem neki egy takaros kis házikót, amely alkalmas volt az üzletre is, és központi fűtéssel is rendelkezett. Milyen nagy örömet okozott, amikor láttam édesanyámat, hogy nem kell már küzdenie a jövőért!

Istenen lehetetlen túltenni. Ő egy meglepetést tartogatott számomra. Jutalmul kaptam egy szerződést egy gépkocsi parkoló felépítésére, mégpedig ugyanabban a kisvárosban, ahol az édesanyám is lakott és ezzel a munkával ugyanannyi pénzt kerestem, mint amennyit kiadtam az édesanyám házára!

Egy vállalati alapítványt hoztunk létre, amelybe profitunk tizedét helyeztük el,

hogy olyan embereket támogathassunk, akik nehéz körülmények között élnek. Adományunk nagy részét egy Kenyai árvaházra költöttük és további lehetőség nyílt arra is, hogy kb. 40-50 férőhellyel kibővítsük az árvaházat. Egy pár évvel később meglátogattam ezeket a gyermekeket. Amikor láttam azokat a kenyai árvákat meggyőződtem arról, hogy jó helyre adtam a pénzt.

Egy pár évvel ezelőtt elmentem a családommal Ciprus szigetére nyaralni és ott döntöttem el, hogy egy egynapos kiránduláson veszünk részt Izraelen keresztül. Hajónk légkondicionálása elromlott, így egész éjszaka a hajó fedélzetén voltam, hogy ne legyen melegem. Ott olvastam a Daily Telegraph nevű újságban a környeztvédelem rubrikájánál egy olyan cikket, amely arról írt, hogy mennyire megoldatlan probléma az évenkénti milliós nagyságú használt autó gumik feldolgozása.

Ekkor Isten egy ötletet adott. Meg lehetne őrölni ezeket a használt autó gumikat borsó nagyságú morzsákra, amit ha összekevernek bitumennel és egy kevés kőporral akkor ezzel javítani tudnám a lyukakat és repedéseket az utakon és a repülőterek kifutó pályáin.

A kísérletek az evvel kapcsolatban elkészült és eredményesek voltak. Hamar rátér-

tünk a gyártásra. Ezt az anyagot szabadalmaztattuk majd eladtuk egy nagyobb vállalatnak egy jelentős összegért. Majd folytattuk a vállalkozást útburkolati anyagokkal és egyéb újításokkal.

Fejlesztettünk egy másik felhasználási területet a darált használt autó gumikra, amit összekevertünk bitumennel a csatorna szűrőkhöz, amik az autópályák és a főútvonalak mellett vannak. A hagyományos csatorna szűrők szilánkjai szétszórtak az úton és betörték a szélvédőt és baleseteket is okoztak. Az anyagunk, melynek neve «biztonsági csatorna» nagy sikert aratott ezen a területen is.

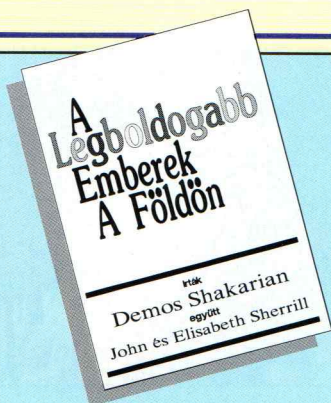
Isten adott egy újabb ötletet. Beneveztem az újításainkkal a környezetvédelmi díjakért – és ez egy jó reklámlehetőség volt termékeink számára. Amikor egyszer meghívtak Londonban egy bemutatóra, nagy meglepetésemre a díjat maga Margaret Thatcher adta át!

Mégis az élet nem egy zavartalan haladás. Egy pár évvel ezelőtt az orvosok azt mondták, hogy feleségem rákban szenved. Ez a hír nagyon megviselt engem. Amikor elmentem meglátogatni a kórházba az úton meg kellett állnom, mert nem tudtam tovább vezetni. Így megálltam a leálló sávon és elővettem a Bibliámat.

Kinyitottam azt a Máté evangéliuma 6. részénél ahol azt olvastam, hogy Isten gondot visel a verebekre és mi sokkal értékeesebbek vagyunk az Ő szemében, mint a verebek. Ezután kitekintettem az ablakon és az oldalsó tükröben láttam 2 verebet. «Köszönöm Uram!» – imádkoztam. Az Isten az Ő szelíd, elragadó módján azt mondta nekem, hogy minden az Ő kezében van. Ugyanakkor műtötték a feleségemet. Pár hónap múlva feleségem teljesen meggyógyult.

Jóllehet Isten megáldott minket anyagiilag, mégis a legfontosabb dolog az életünkben, hogy nap mint nap Jézussal járjunk.

Jim McIntosh East Sussexben az Uckfield-i chapter elnöke. Neki és feleségének, Jenifer-nek 5 gyermeke és 5 unokája van.

«A legboldogabb emberek a földön». Ezt az FGBMFI megalakulását megörökítő izgalmas könyvet megrendelheti helyi chapterünkénél.

HANG MEGRENDELŐLAP

Ez a kis újság az igazságot mondja el nem-keresztényeknek és bátorítja a már keresztényeket. Miért nincs még ebből Önnek és barátainak?! Jelenleg évente 4 alkalommal jelenik meg.

Kérem küldjenek a következő címre mindegyik számukból példányt.

Név: _____

Postacím: _____

Dátum, aláírás: _____

Tudomásul veszem, hogy az újságokat postai utánvétellel kapom meg.

E megrendelőlapot az alábbi címre küldjék:

FGBMFI Magyar Szövetség Országos Központ

Molnár Miklós részére

Budapest XVIII.

Széchenyi u. 2.

1184

Kedves Olvasó! Mialatt a bizonyosságtételeket olvasod a HANG Magazin jelenlegi számában, talán eltűnődött azon, hogy te is megismerhetnéd Istent személyesen. Szeretnéd, ha békecség lenne szívedben? Jézus azt mondta, hogy újjá kell születned ahhoz, hogy megismerhesd Istent. Ahhoz, hogy ez megtörténjen:

1. El kell ismerned Isten előtt, hogy önző módon éltél és mivel nem tisztelted Őt életed Uraként, vétkeztél és el vagy választva Istentől. «Mert mindnyájan vétkeztek és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül.» (Róma 3:23)

2. Meg kell térned, azaz Istenhez kell fordulnod és kérd Őt, hogy bocsássa meg múltbéli bűneidet és hogy segítsen az Ő tetszése szerint élned. «Ha meg nem tértek mindnyájan, hasonlóképpen elvesztek!» (Lukács 13:3)

3. Hinned kell, hogy Jézus Krisztus Isten Fia, és mivel meghalt a kereszten, magára vette bűneidet, hogy megkaphasd Isten bocsánatát. «Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.» (János 3:16)

4. Meg kell vallanod Istennek, hogy most elfogadod Jézust életed Megváltójának és Urának. «Ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, megtartatol.» (Róma 10:9) Ha alapos átgondolás után meg akarod tenni ezt a fontos lépést, mondd el hangosan ezt az imádságot:

«Drága Istenem! Meg vagyok győződve róla, hogy bűnös vagyok, ezért a kárhozat a sorsom. Hiszem szívemben, hogy Jézus a Te Fiad, minden bűnösért meghalt, beleértve engem is. Kiontotta vérét, hogy elmossa bűneimet. Megvallom, hogy Jézus életem Megváltója és Úra. Köszönöm neked az örök élet ajándékát. Most bízom benne, hogy segítsz a Te tetszésed szerint élni.»

Ne érzéseket keress annak bizonyítékául, hogy ismered Istent. Az érzések változhatnak, de Istennel való új kapcsolatod az Ő ígéretein alapul. (Róma 10:13) Szégyenkezés nélkül beszélj másoknak Jézussal való kapcsolatodról. (Máté 10:32) Naponta szánj időt imádkozásra és bibliaolvasásra. (1. Péter 2:2, Zsoltárok 37:4, Róma 8:14)

Miután meghoztad életed e legjelentősebb döntését, tudasd ezt velünk, hogy további információt küldhessünk neked. Töltsd ki és küldd el szerkesztőségünkbe a jobb oldali válaszkártyát!

A TELJES EVANGÉLIUMI ÜZLETEMBEREK NEMZETKÖZI KÖZÖSSÉGE, keresztény üzletemberek nemzetközi közössége, amelynek célja:

1. Tanúskodni Isten jelenlétéről és hatalmáról a mai világban az emberiségnek szóló teljes evangélium üzenetével.

2. Lehetőséget adni arra, hogy az emberek az egész világon keresztény közösségben legyenek egymással Jézus Krisztusban nyert átélések alapján és biztatni őket arra, hogy járjanak élő közösségekbe felfrissülve és megújulva. A Keresztény Üzletemberek Szövetsége nem egyház, vagy szekta. Nincsenek papjai pásztorai és nem alapít egyházakat.

3. Növeli az egységet a világ kereszténységében.

HANG

955. szám

Az Európai HANG Magazin 26 nyelven jelenik meg az FGBMFI Nemzetközi Irodájának gondozásában. Ezek egy példányát tartja Ön a kezében. Európai Irodánk címe: 30. Mechelse Steenweg. B-3000. Leuven, Belgium. Tel.(32-16)—20-79-44. Fax.(32-16)—20-79-31.

Főszerkesztő: Blair Scott. Segédszerkesztő: Donato Anzalone. Tördelő: CONVERTEX. Amerikai főszerkesztőnk: Jerry Jensen. Magyarországi szerkesztőnk: Kádár József.

Teljes Evangéliumi Üzletemberek Nemzetközi Közössége Magyar Szövetség

1. Tudatni kívánom Önökkel, hogy Jézus Krisztus követése mellett döntöttem. Kérem küldjék el nekem a «Most, hogy elfogadtad Krisztust» című kiadványukat.

2. Kérem küldjenek nekem további információkat és kérem írják meg nekem, hogyan lehetnék a Keresztény Üzletemberek Szövetségének a tagja!

Név és cím (olvashatóan, nyomtatott betűkkel):

E válaszkártyát a magyarországi szerkesztőségbe küldje be!

Másság az üzleti életben

Teljes Evangéliumi Keresztýén Üzletemberek Szövetsége

Mindenki valahová akar tartozni, mindenki elfogadott akar lenni – gyakran hamis mértékünk van a saját belső értékeinkről mivel, hogy elfogadjuk a barátaink és társaink által adott mércét. Gyakran még meg is játsszuk magunkat és különbözőképpen viselkedünk, mint amilyenek legmélyén vagyunk csak azért, hogy elfogadjanak egy bizonyos csoportban. Christoph Hagele is hasonlóképpen élte életét, amíg találkozott Albrechttel, aki különbözőt másoktól, akiket addig ismert. Albrechtet befolyásolta mások véleménye és divathóbortja. Szabad volt arra, hogy önmaga legyen, hogy barátságos legyen mindenkiel, hogy boldog legyen és magabiztos. Amikor Christoph megkérdezte őt erről, egy olyan titkot tudott meg, amellyel önbizalmat lehet nyerni. Amit akkor ő felfedezett, átvitte a vállalkozásába és a házasságába, és ezáltal magabiztossá és szabaddá lett, hogy önmaga lehessen anélkül, hogy szerepet játszana vagy félne attól, hogy elutasítják.....Lásd a 13. oldalon a történetet.

Azért, hogy a Hang Magazin több példányát megrendelhesd magadnak és barátaidnak, nézd meg a 18. oldalon levő címet.

- **Az üzleti élet új útja**
- **Szomjas az igazságra**
- **Szegénységből a gazdagságba**
- **Egy jelentősegteljes beszámoló**

További információ érdekében ide írjon:

Ne hagyd ezt a magazint, hogy az újságaid között vesszen el...

Add tovább egy barátodnak.